

Σπύρος Κοντομάρης - Χριστόφορος Βλάχος

Για τα τραγικά πολιτικά γεγονότα που εξελίσσονται όλο το καλοκαίρι στη Λευκίμμη, οφείλουμε όσοι τοποθετούμαστε δημόσια και συναισθανόμαστε πολιτική και κοινωνική ευθύνη, τουλάχιστον να μην αναπαράγουμε ανεπιβεβαίωτες αφηγήσεις, όσο αρεστές ή πολιτικά βολικές και αν μοιάζουν.

Ειδικά όσοι μετέχουμε στη Λαϊκή Συνέλευση Λευκίμμης και έχουμε στοχοποιηθεί άπαντες ως *“διασπαστές του κινήματος της Λευκίμμης και του συλλόγου Αλεύχιμμοι”* είμαστε διπλά υποχρεωμένοι να υπερασπιζόμαστε την αξιοπρέπεια μας και την τιμή μας απέναντι όχι μόνο στις επιθέσεις του Κράτους και του Παρακράτους, αλλά και στην ελεύθερα κινούμενη ανοησία.

Στις αρχές Αυγούστου δημοσιεύσαμε στην Εφημερίδα Ενημέρωση της Κέρκυρας δύο άρθρα.

Ένα στην έντυπη έκδοση (παρατίθεται στη συνέχεια) και ένα σε συνέχεια του πρώτου, σε ηλεκτρονική μορφή στο site της εφημερίδας με τίτλο: [Δεν «περνάει» στη Λευκίμμη το στημένο παιχνίδι ΣΥΡΙΖΑ-ακροδεξιάς.](#)

Σκοπός του άρθρου μας ήταν να αναδείξουμε την βασική πολιτική στόχευση της Κυβέρνησης, που κατά τη γνώμη μας δεν είναι άλλη από την επιλογή ακροδεξιού κοινωνικού αντιπάλου, με στόχο να περάσει μέσα από βίαιη και ακραία οπαδική πόλωση τα επιχειρηματικά σχέδια που εξυπηρετεί.

Σήμερα, ένα μήνα μετά το άρθρο μας στην εφημερίδα Ενημέρωση της Κέρκυρας, διαπιστώνουμε ότι στο ηλεκτρονικό site της Εφημερίδας **“Δρόμος της Αριστεράς”** δημοσιεύεται άρθρο με τίτλο: [“Θερμό καλοκαίρι στην Λευκίμμη - Δικογραφία εις βάρος του 32χρονου που ακρωτηριάστηκε - Από Γιώργος Πατέλης”](#) το οποίο **στο μεγαλύτερο μέρος του αποτελεί αντιγραφή του δικού μας άρθρου στην Ενημέρωση χωρίς καμιά**

απολύτως παραπομπή ή αναφορά στην πηγή.

Ειλικρινά δεν θα δίναμε καμιά συνέχεια σε αυτή την απαράδεκτη “δημοσιογραφική” στάση εάν επρόκειτο μόνο γι αυτό.

Όμως το πιο σοβαρό σε αυτό το “άρθρο” του Δρόμου, δεν είναι η απροσχημάτιστη λογοκλοπή, αλλά η πολιτική στόχευση που επιχειρείται με την αξιοποίηση των δικών μας στοιχείων και επιχειρημάτων.

Πολιτική στόχευση στην ακριβώς αντίθετη κατεύθυνση από αυτή του άρθρου μας στην Ενημέρωση.

Δεν μας νοιάζει τόσο η κλοπή, όσο η ολοκληρωτική πολιτική διαστρέβλωση που θέλουμε να επισημάνουμε.

Ποια είναι αυτή:

Η δικαίωση και παροχή πολιτικής κάλυψης στις στοχεύσεις των ακροδεξιών επιχειρηματικών και παρακρατικών κέντρων που επιχειρούν να κατασπαράξουν τη Λευκίμμη. Προς άγρα ψήφων. Προς άγρα δημοσιότητας.

Δεν θα αντισταθούμε στον πειρασμό να δούμε το “άρθρο” του Δρόμου σε συνάφεια με σχετικές ανακοινώσεις πολιτικού χώρου που αυτογελοιοποιείται χωρίς όριο.

Πολιτικού χώρου ελάχιστα ομιλητικού για τις πομπές των περιφερειακών και δημοτικών του συμβούλων, που έφεραν αγκαλιά με το ΣΥΡΙΖΑ τα ΜΑΤ και τα σκουπίδια στον τόπο μας.

Πολιτικού χώρου που μαζί με το ΣΥΡΙΖΑ εκπροσωπούν μια διπρόσωπη και φαύλη εκδοχή της αριστεράς, προσφέροντας στο φασισμό εργατική πολιτική επιρροή.

Είναι απάνθρωπο και απαράδεκτο για όσους αναφέρονται στην Αριστερά,

το τραγικό γεγονός του ακρωτηριασμού ενός νέου ανθρώπου, για το οποίο εισαγγελική έρευνα βρίσκεται σε εξέλιξη, να αποτελεί αντικείμενο φτηνής πολιτικής εκμετάλλευσης και κίτρινης δημοσιογραφίας, αντί σοβαρής έρευνας και σοβαρής πολιτικής τοποθέτησης.

Αναμένουμε από το “Δρόμο”, τον οποίο εκτιμούμε ως έντυπο, να επανορθώσει τουλάχιστον ως προς το δημοσιογραφικό σκέλος, δημοσιεύοντας το αυτοτελές και πρωτότυπο άρθρο μας

στην Ενημέρωση της 3/8/18, μαζί με τα παραπάνω σχόλια μας.

Σπύρος Κοντομάρης
Χριστόφορος Βλάχος

Ακολουθεί καταρχάς το άρθρο στην έντυπη έκδοση της εφημερίδας “Ενημέρωση” της Κέρκυρας:

Δεν «περνάει» στη Λευκίμμη το στημένο παιχνίδι ΣΥΡΙΖΑ-ακροδεξιάς

Η επ’ αόριστον λειτουργία της Χωματερής στα Μεσοράχια και ο -για πάνω από ένα μήνα- αποκλεισμός του Περιφερειακού (ουσιαστικά του Λιμανιού της Λευκίμμης) οδηγούν σε μια άνευ προηγουμένου υποβάθμιση της Νότιας Κέρκυρας, με ανεξέλεγκτες συνέπειες για τη ζωή των κατοίκων, υποβάθμιση, που συγκεκριμένα επιχειρηματικά συμφέροντα αντιμετωπίζουν ήδη ως ευκαιρία επενδυτική.

Για περισσότερο από τρία χρόνια, Τοπική Αυτοδιοίκηση και Κυβέρνηση άγονται και φέρονται, ανίκανες να ακολουθήσουν ένα δικό τους σχέδιο αντιμετώπισης της περιβαλλοντικής κρίσης -γιατί αυτό συνιστά το πρόβλημα των σκουπιδιών- και όλες οι δικαιολογίες έχουν πια τελειώσει. Δεν υπήρξε περιοχή της Ελλάδας που ο ΣΥΡΙΖΑ να είχε περισσότερη νομιμοποίηση από την Κέρκυρα: πλήρης πολιτικός έλεγχος σε όλα τα επίπεδα άσκησης πολιτικής εξουσίας, Κυβέρνηση, Περιφέρεια, Δήμο, Βουλευτές αλλά αποτέλεσμα μηδέν. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι μαζί με ανικανότητα υπάρχει και ισχυρή δόση μεθόδευσης.

Στην κατεχόμενη μαρτυρική Λευκίμμη, η περιβαλλοντική καταστροφή και η αστυνομοκρατία, που εν μέσω καλοκαιριού επιβάλλει ο ΣΥΡΙΖΑ, προστίθενται στην έλλειψη αξιοπρεπούς δικτύου ύδρευσης, στην έλλειψη ολοκληρωμένου συστήματος αποχέτευσης και στην έλλειψη στοιχειωδών κοινωνικών υποδομών. Η επιδείνωση του φυσικού και κοινωνικού περιβάλλοντος για τους κατοίκους της Νότιας Κέρκυρας, συμπληρώνει τα εργασιακά τουριστικά κάτεργα και την υψηλή ανεργία. Όλα αυτά στρώνουν το έδαφος για τους δήθεν «αντιδρώντες» επενδυτές, που ετοιμάζονται να αρπάξουν για ένα κομμάτι ψωμί τη γη των κατοίκων της Νότιας Κέρκυρας.

Είναι αναμφισβήτητο ότι ΣΥΡΙΖΑ, ΠΑΣΟΚ, ΝΔ, φέρουν τεράστια ευθύνη. Είναι όμως όλες οι πολιτικές και όλοι οι πολιτικοί εξίσου και εκ των προτέρων ένοχοι; Μήπως πίσω από την

ισοπέδωση και την τυφλή άρνηση απέναντι σε όλα τα κόμματα και σε όλες τις πολιτικές κινήσεις, που εξαπολύουν οι πολιτικοί βραχίονες των «επενδυτών», τελικά αποσιωπούνται οι πραγματικές ευθύνες;

Μήπως πίσω από το «φασίστες (όλοι οι) πολιτικοί» κρύβεται η πρόθεση να χτυπηθεί εκ των προτέρων κάθε πολιτική συλλογική προσπάθεια των κατοίκων της Νότιας Κέρκυρας να χειραφετηθούν αυτεξούσια, να οργανωθούν και να προκόψουν σε πείσμα των τόσων προβλημάτων τους;

Ρητορικά ερωτήματα που στην μικρή κοινωνία της Λευκίμμης δεν είναι βέβαια καινούρια. Δεν είναι η πρώτη φορά που εκεί αναμετρώνται ο σκοταδισμός με την προκοπή και την χειραφέτηση.

Η τυφλή πόλωση με την συλλογικά επεξεργασμένη κοινωνική πρόταση. Η εθνικιστική υποκρισία με την αγάπη για τον τόπο και τους ανθρώπους του. τα αδιαφανή μισόλογα πολιτικών παραγόντων με την ανοιχτή συλλογική διοίκηση μέσα από συνελεύσεις γειτονιών.

Άλλωστε, ένα κίνημα με επιχειρηματολογία και συγκροτημένο λόγο αποτελεί πολύ δυσκολότερο αντίπαλο από ένα κίνημα «μακριά από την αυλή μου», κυριαρχημένο από την απόγνωση και το τυφλό μίσος.

Τα ΜΑΤ και τα σκουπίδια μπήκαν στη Λευκίμμη, αλλά με πείσμα ο κόσμος συνεχίζει να κατεβαίνει στο δρόμο. Αντέχει, αλλά αδυνατεί ακόμα να βρει την πολιτική έκφραση που θα μετατρέψει τον αγώνα του σε νίκη.

Πολιτική έκφραση στηριγμένη στην αλληλεγγύη και την συσπείρωση με όλους όσους οι Λευκιμμιώτες βιώνουν τα ίδια προβλήματα, τους εργαζόμενους της πόλης, της Μέσης και του Βορρά που βλέπουν την καθημερινότητά τους να υποβαθμίζεται διαρκώς, με τα βουνά των σκουπιδιών να απειλούν την υγεία τους και το πρόβλημα να διογκώνεται. Που βλέπουν το Τεμπλόνι ήδη κατεστραμμένο και τους μόνους ευχαριστημένους τους εργολάβους -συνεργάτες του Δήμου και της Περιφέρειας. Που βλέπουν την εργασιακή τους πραγματικότητα -εν μέσω θριαμβολογίας της κυβέρνησης και της δημιουργικής αριθμητικής της- να χειροτερεύει.

Η Λευκίμμη θα πρέπει να νικήσει μαζί με το Τεμπλόνι, να κλείσουν οι χωματερές -όνειδος για τον 21ο αιώνα, να φύγουν άμεσα τα ΜΑΤ, να γίνει κτήμα όλων των Κερκυραίων το σύνθημα **«Δημόσια Ολοκληρωμένη Διαχείριση και διαλογή στην πηγή»**. Η πολυπληθής πορεία

της 26ης Ιουλίου στην πόλη, που έκανε το παραπάνω ένα από τα κεντρικά της συνθήματα, -και η ταυτόχρονη στην Αθήνα- ήταν μόνο η αρχή...

Σπύρος Κοντομάρης- Χριστόφορος Βλάχος

[η πλήρης λογική των συντακτών του κειμένου αναπτύσσεται στην ηλεκτρονική σελίδα της Ενημέρωσης, με τον ίδιο τίτλο]

Το αναλυτικότερο κείμενο στην ηλεκτρονική έκδοση της Ενημέρωσης:

Δεν «περνάει» στη Λευκίμμη το στημένο παιχνίδι ΣΥΡΙΖΑ-ακροδεξιάς

Η εν εξελίξει διαδικασία της εναπόθεσης των απορριμμάτων όλης της Κέρκυρας στο νοτιότερο άκρο της, στη Λευκίμμη, βασίζεται σε μια αλυσίδα παρανομιών, φαρισαϊσμών, αυταρχισμού και αυξανόμενου κυνισμού.

Σπύρος Κοντομάρης- Χριστόφορος Βλάχος

Βρισκόμαστε εν μέσω μιας βαθιάς οικονομικής (καπιταλιστικής) κρίσης. Όσο αυτή οξύνεται τόσο τα λιγότερο ανταγωνιστικά κεφάλαια εκκαθαρίζονται από τα πιο ισχυρά. Έτσι, τα allinclusive καταπίνουν τα roomstoleet, οι αλυσίδες supermarket, τα μπακάλικά κ.ο.κ. Σε μια τέτοια διαδικασία εντάσσεται και η ταχεία -μέσω της μεταφοράς σκουπιδιών- απαξίωση της Νότιας Κέρκυρας: φθηναίνει ταχύτατα η περιοχή (και εκκαθαρίζεται σταδιακά και ο λιγότερο επικερδής τουρισμός του Κάβου) και ώστε, κάποια στιγμή να πραγματοποιηθούν φτηνές και συμφέρουσες «επενδυτικές» κινήσεις.

Σε γενικές γραμμές, τα ισχυρά κεφάλαια βρίσκουν εκφράζονται πολιτικά από τον ΣΥΡΙΖΑ και τα αδύναμα από την ακροδεξιά. Προϋποτίθεται όμως, και για τους δύο, το τσάκισμα του «κοινού εχθρού», η κοινωνική πλειοψηφία των εργαζομένων της περιοχής, μεγάλο μέρος των οποίων κινητοποιείται καθώς βλέπει, εκτός από την εργασιακή ζωή, να υποβαθμίζεται βάνανυσα και την καθημερινότητά τους. Το αδύναμο κεφάλαιο προσπαθεί να τους προσεταιριστεί, καθώς επιθυμεί τη μη υποβάθμιση της περιοχής, αλλά τρέμει το ενδεχόμενο αυτοτελούς παρουσίας τους στο κίνημα.

Η εσκεμμένη υποβάθμιση από την πλευρά του κράτους, η ανέχεια και οι κακουχίες ήταν και

οι λόγοι που τις προηγούμενες δεκαετίες η Λευκίμμη αναζητούσε τη σωτηρία στον Πολιτισμό της, στην Αριστερά και στον αδιάκοπο αγώνα να στέλνει τα παιδιά της να μορφωθούν. Η επονομαζόμενη «Μικρή Μόσχα» της Κέρκυρας, η Λευκίμμη (όπως η Ικαρία, η Μυτιλήνη και οι φτωχογειτονιές του Πειραιά) υπήρξε για πολλά χρόνια, φάρος αξιοπρέπειας και κοινωνικής προκοπής.

Σήμερα, όμως, η αγαστή συνεργασία κράτους και παρακράτους έχει ως αποτέλεσμα να σαρώνεται η Λευκίμμη από συνθήματα που υποβάλλονται από την ακροδεξιά σκέψη: «Φασίστες Προδότες Πολιτικοί», «κάτω ο Αριστερός Φασισμός». Η Λευκίμμη είναι απλώς μια μικρογραφία του πού οδηγεί την Ελλάδα ο αστικός κοσμοπολιτισμός του ΣΥΡΙΖΑ και η διγλωσσία των συν αυτώ «αριστερών» συνοδοιπόρων.

Ας πάρουμε όμως τα πράγματα από την αρχή.

Η εν εξελίξει διαδικασία της εναπόθεσης των απορριμμάτων όλης της Κέρκυρας στο νοτιότερο άκρο της, στη Λευκίμμη, βασίζεται σε μια αλυσίδα παρανομιών, φαρισαϊσμών και αυταρχισμού και αυξανόμενου κυνισμού.

Συγκεκριμένα, η «λακκούβα» που εν έτει 2018 υποδέχεται τα απορρίμματα τουλάχιστον 98.754^[1] μόνιμων κατοίκων του Νησιού, χωροθετήθηκε το 1998 ως ΧΥΤΑ, μόνο για τους τότε τρεις δήμους του Νότου δηλαδή για 17.000 κατοίκους^[2], ενώ η κατασκευή του συγχρηματοδοτήθηκε από το Ταμείο Συνοχής την περίοδο 2000-2006 με συνολικό προϋπολογισμό 3.000.000 €.

Σήμερα, υποτίθεται ότι θα υποδεχτεί απορρίμματα από πενταπλάσιο τοπικό πληθυσμό, ενώ θα πρέπει να υπολογίσουμε και την αλματώδη αύξηση του τουριστικού πληθυσμού.

Σύμφωνα με τα στοιχεία του Συνδέσμου Ελληνικών Τουριστικών Επιχειρήσεων (ΣΕΤΕ)^[3], το 1997 στην Κέρκυρα αφίχθησαν από το εξωτερικό 685.525 επισκέπτες αεροπορικώς και 39.781 ακτοπλοϊκώς.

Για το 2017 σύμφωνα με τα ίδια στοιχεία του ΣΕΤΕ^[4], μόνο από το εξωτερικό και μόνο αεροπορικώς, στην Κέρκυρα αφίχθησαν 1.300.189 επισκέπτες.

Συνεπώς, ως προς τη δυναμικότητα του ΧΥΤΑ, ένας χώρος που σχεδιάστηκε για 17.000 μόνιμους κατοίκους και μερικούς χιλιάδες ακόμα επισκέπτες, σήμερα υποδέχεται απορρίμματα κατ' ελάχιστο 50 φορές πάνω από τη δυναμικότητα του. Άρα, έχει και χρόνο ζωής 50 φορές λιγότερο, άρα η εικοσαετής αρχική διάρκεια ζωής, σήμερα είναι λιγότερο

από πέντε μήνες!

Ό,τι λοιπόν και να γίνει, η Λευκίμμη ως τον Οκτώβρη θα έχει γεμίσει και τότε ο ανεκδιήγητος Δήμαρχος κ. Νικολούζος θα πρέπει να στοιβάξει τα σκουπίδια υπό μορφή πολυώροφου ουρανοξύστου σκουπιδιarioύ που θα φαίνεται από τους Παξούς! Πλήρης ανικανότητα να εκπληρώσει τα προεκλογικά παχιά λόγια της δημόσιας αξιοπρεπούς και ολοκληρωμένης διαχείρισης των απορριμμάτων στην Κέρκυρα, αλλά και σκοπιμότητα. Όπως και ο ίδιος κυνικά παραδέχεται *«τη Λευκίμμη τη θέλουμε για δυόμιση-τρία χρόνια μέχρι να χωροθετήσουμε ένα πιο κεντροβαρή χώρο»*^[5].

Σε ό,τι αφορά τα ποιοτικά χαρακτηριστικά του χώρου και της διαδικασίας απόθεσης των σκουπιδιών, το Υπ. Εσωτερικών, η Αποκεντρωμένη Διοίκηση Πελοποννήσου-Δυτ. Ελλάδας-Ιονίου, ο Σύνδεσμος Διαχείρισης Στερεών Απορριμμάτων Ν. Κέρκυρας, ο Δήμος και η Περιφέρεια έχουν επιδοθεί σε ένα μπαράζ βυζαντινισμού και «νόμιμων» παρανομιών. Έχουν αλλάξει την αρχική ΑΕΠΟ 7293/9-8-99 τρεις φορές (1411/22-7-10, 18097/14-9-17, 112608/6-6-18) έχουν αρνηθεί τον έλεγχο του δήθεν υπολείμματος τόσο στο Τεμπλόνι που δήθεν διαχωρίζεται όσο και στη Λευκίμμη που εναποτίθεται, έχουν προσπεράσει τις σοβαρές επιφυλάξεις υδρογεωλογικών μελετών..

Δεν έχουν διστάσει δε, να καταπατήσουν ακόμα και τις συστάσεις των μελών της Επιτροπής Αναφορών της Ευρωπαϊκής Ένωσης που επισκέφθηκαν αυτοπροσώπως τη Λευκίμμη και στην έκθεσή τους στις 27-3-14^[6], επί λέξει αναφέρουν: «Στα περίχωρα υπάρχουν τώρα οικισμοί, όπως ο Κάβος σε απόσταση 500 μέτρων» (σελ.17), «το 1998 που εκπονήθηκε η ΕΠΕ η Λευκίμμη απείχε από τον χώρο 3,5 χλμ., το Νεοχώρι 1,5 χλμ» (σελ.18), «Όσον αφορά τη Λευκίμμη, η οποία βρίσκεται επίσης στη μέση αγροτικής περιοχής και ειδικότερα ενός ελαιώνα, και λαμβάνοντας υπόψη τις σοβαρές δυσλειτουργίες των υφιστάμενων παρόμοιων τύπων ΧΥΤΑ, καθώς και τους κινδύνους για σοβαρά περιστατικά όπως και τους κινδύνους που αναφέρονται στη μελέτη του Ινστιτούτου Γεωλογικών Ερευνών, συνιστούμε την εφαρμογή της αρχής της προφύλαξης, **και να μην τεθεί σε λειτουργία**» (σελ.22).

Όμως το πιο αποστομωτικό κομμάτι της Έκθεσης των Carlos José Iturza Gual, Gerald Häfner και Marino Baldini, απέναντι στην Κυβέρνηση Τσίπρα και όσους την εκφράζουν στην Κέρκυρα, είναι εκείνο που περιγράφει για τους Λευκιμμιώτες και τους κατοίκους του Γραμματικού και των άλλων περιοχών: το ενδιαφέρον και τη σοβαρότητα με την οποία κινητοποιούνται απέναντι στην εφαρμοζόμενη πολιτική.

Αναφέρουν συγκεκριμένα: **«Οι πολίτες δεν φαίνεται να υιοθετούν μια απλή**

προσέγγιση NIMBY (NotInMyBackYard - μακριά από την αυλή μου), αλλά μάλλον εκδηλώνουν τις ανησυχίες τους, επιζητώντας **να ενημερώνονται και να συμμετέχουν,** αλλά και να πραγματοποιείται ορθή διαχείριση των αποβλήτων στην περιοχή τους, ούτως ώστε να διασφαλίζεται η προστασία του περιβάλλοντος και να γίνεται **δίκαιος επιμερισμός** της σχετικής επιβάρυνσης»(σελ. 20).

Την ωριμότητα και τη σοβαρότητα που διαπίστωσαν οι γραφειοκράτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο κίνημα της Λευκίμης κατά την επίσκεψη τους στις 20-9-13, ήταν αυτό που το κεντρικό και τοπικό κράτος και παρακράτος, θέλουν και επιχειρούν να τσακίσουν με κάθε τρόπο στη Λευκίμη.

Ένα κίνημα με στρατηγική και τακτική, με τεκμηρίωση, με συγκροτημένο λόγο ξέρουν ότι θα ήταν σχεδόν ανίκητο και σίγουρα πολύ δυσκολότερο από ένα κίνημα «μακριά από την αυλή μου» κυριαρχημένο από την απόγνωση, την αγανάκτηση, το τυφλό μίσος. Κράτος και το παρακράτος φρόντισαν λοιπόν να φέρουν τον αντίπαλο στα μέτρα τους κάνοντας ότι ήταν δυνατό για να ενισχύσουν τις φωνές του τυφλού μίσους και να εξαφανίσουν ει δυνατόν τις ριζοσπαστικές ανυπόταχτες φωνές.

Τι έκαναν;

Καταρχάς εξόντωσαν οικονομικά και κοινωνικά, μέσα από αλλεπάλληλες δίκες και διώξεις την πρωτοπορία του κινήματος του 2008,

Δεύτερον φρόντισαν να ενισχύσουν ακροδεξιούς επιχειρηματικούς θύλακες στη Λευκίμη με αποτέλεσμα την εκλογή βουλευτή της ΧΑ στις εκλογές του 2015 με συγκροτημένο μάλιστα πυρήνα στη Λευκίμη,

Τρίτον εκμεταλλεύτηκαν στο έπακρο το φαρισαϊσμό και τη διγλωσσία των δημοτικών και περιφερειακών συμβούλων του ΣΥΡΙΖΑ και της ΛΑΕ οι οποίοι με το ένα χέρι έφερναν τα ΜΑΤ και ψήφιζαν όλες τις «νομιμες» παρανομίες και με το άλλο έκαναν και κάνουν δήθεν αντιπολίτευση και είναι δήθεν υπέρ του κινήματος,

Τέταρτο και σημαντικότερο, συνέχισαν και βάθυναν μια αδιανόητη επίθεση λάσπης και κατασυκοφάντησης κατά της Κομμουνιστικής Αριστεράς στη Λευκίμη που είχαν συντονισμένα ξεκινήσει ΠΑΣΟΚ-ΝΔ-Συνασπισμός, αποδίδοντας χαρακτηρισμούς αρχιδιαπλοκέα στον τελευταίο κομμουνιστή Δήμαρχο (1986-1994) της Λευκίμης Νίκο Κουλούρη (Λαέτο) και στην τότε Δημοτική Κίνηση και φορτώνοντας του το σύνολο των

επιλογών χωροθέτησης του ΧΥΤΑ το 1998.

Δεν έχουν διστάσει να κατηγορήσουν για τις αποζημιώσεις και τις απαλλοτριώσεις του 1998 μια από τις πιο βασανισμένες και ηρωικές οικογένειες στα χρόνια της Αντίστασης του Εμφυλίου και της Χούντας, μια από τις δεκάδες οικογένειες που πέρασαν τα πιο πολλά χρόνια της ζωής τους στα ξερονήσια παρά στη Λευκίμμη. Μικρή λεπτομέρεια, η μέχρι παρεξηγήσεως ουδετερότητα του ΚΚΕ.

Έτσι, φτάσαμε στην ανατριχιαστική στιγμή της συναυλίας που διοργάνωσε το Αλεύχιμον στις 2 Ιουνίου στο Ποτάμι της Λευκίμμης, μερικές μέρες πριν έρθουν τα ΜΑΤ και τα σκουπίδια, στην οποία παραβρέθηκε με τη συνοδεία του ο βουλευτής των φασιστών, λίγα μέτρα μακριά από τα σπίτια των εκτελεσμένων Κομμουνιστών, ενώ ταυτόχρονα αποδοκιμαζόταν ο ταξικός συνδικαλιστής Σταμάτης Πελάης, πρόεδρος του Σωματείου Ξενοδοχοϋπαλλήλων Κέρκυρας, που συμμετέχει στο ΠΑΜΕ και αποτελεί τον πιο συγκροτημένο εργατικό φορέα στην Κέρκυρα.

Το μούδιασμα και ο διχασμός των κατοίκων αποτέλεσε την πρώτη μεγάλη νίκη του κράτους και του παρακράτους, νίκη που προσέτρεξε να κεφαλαιοποιήσει ο δεύτερος ανεκδιήγητος του νησιού ο Περιφερειάρχης κ. Γαλιατσάτος[7] ο οποίος πολιτικά κινείται στη διεπιφάνεια μεταξύ ΣΥΡΙΖΑ και ΛΑΕ, πέφτοντας από τα σύννεφα για την «άμεση εμπλοκή της ΧΑ στην υπόθεση διαχείρισης των απορριμμάτων και στην υπόθεση του ΧΥΤΥ-ΧΥΤΑ Λευκίμμης» και μη διστάζοντας να απειλήσει κάθε αριστερή φωνή που δεν εντάσσεται στο ΣΥΡΙΖΑ και στη λογική της καπιταλιστικής συνδιαχείρισης ότι «υπάρχουν και οι κοντόφθαλμες πολιτικές εκείνων των πολιτικών κομμάτων και μάλιστα ορισμένων της Αριστεράς που επιλέγουν να συναγελάζονται **με τα δήθεν κινήματα** και τα στηρίζουν νομιμοποιώντας τη δράση και τη λειτουργία τους προκειμένου να αποκομίσουν όπως πιστεύουν παραταξιακά οφέλη»

Ακολούθησαν δύο αντιφασιστικές συναυλίες μια από το ΠΑΜΕ στις 14 Ιουνίου[8] και μία από τη Λαϊκή Συνέλευση Λευκίμμης στις 2 Ιουλίου[9] η οποία μάλιστα συνοδεύτηκε από επεισόδια και διαπληκτισμούς μεταξύ των Λευκιμμιωτών και της αστυνομίας επ' αφορμή προκλητικό και αναίτιο έλεγχο στα μέλη του μουσικού συγκροτήματος!

Εκεί βρισκόμαστε σήμερα, έτσι μπήκαν τα ΜΑΤ στη Λευκίμμη, με αυτά τα προβλήματα αλλά και με αμείωτο πείσμα ο κόσμος συνεχίζει να κατεβαίνει στο δρόμο και να αρνείται να δεχτεί μια κατάσταση τόσο τραγική και τόσο άδικη, τελευταία σταγόνα στο ποτήρι της ανέχειας, της ανεργίας, της περιθωριοποίησης, της υποβάθμισης της ζωής της Λευκίμμης.

Τελευταία σταγόνα μπροστά στο να αρρωσταίνουν τα παιδιά από το ΧΥΤΑ-Δολοφόνο, να θυσιάζεται η υγεία και η ζωή τους για χάρη των ξενοδόχων και του παρακράτους τους.

Ο τριπλός αγώνας εννοείται ότι συνεχίζεται και θα συνεχιστεί, αγώνας ενάντια στην Κυβέρνηση και τα πολιτικά της υποχέρια, αγώνας ενάντια στη δημαγωγία και το φασισμό, αγώνας για μια άλλη λαϊκή εργατική αξιοπρεπή πρόταση, για ένα εργατικό αντιφασιστικό μέτωπο για το περιβάλλον, για τον πολιτισμό, μα πάνω από όλα για τους Ανθρώπους.

[1] ΦΕΚ 'Β 697/20-3-2014 Τροποποίηση της Απόφασης με αριθμό 6519/31.07.2012 (ΦΕΚ 2230/Β'/31.07.2012) και θέμα Αποτελέσματα της Απογραφής Πληθυσμού–Κατοικιών 2011 που αφορούν στο Νόμιμο Πληθυσμό (δημότες) της Χώρας»

[2]
http://www.e-demography.gr/ElstatPublications/censuses/docs/eDemography_Metadata_Censuses_Doc_000011_gr.pdf

[3]
[http://sete.gr/_fileuploads/entries/Statistics/Greece/International%20Tourist%20Arrivals%20\(Non-Residents\)/catID50/GR/1997_MesoStathmosPeriplous.pdf](http://sete.gr/_fileuploads/entries/Statistics/Greece/International%20Tourist%20Arrivals%20(Non-Residents)/catID50/GR/1997_MesoStathmosPeriplous.pdf)

[4] <http://sete.gr/media/9418/arrivals-jan2018.xlsx>

[5]
https://lefkimmi.wordpress.com/2018/07/18/%CF%83%CF%85%CE%BD%CE%AD%CE%BD%CF%84%CE%B5%CF%85%CE%BE%CE%B7-%CE%BD%CE%B9%CE%BA%CE%BF%CE%BB%CE%BF%CF%8D%CE%B6%CE%BF%CF%85-18_7_18-real-fm/

[6]
<http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-%2F%2FEP%2F%2FNONSGML%2BCOMPAREL%2BPE-529.766%2B01%2BDOC%2BPDF%2BV0%2F%2FEL>

[7]
<https://www.startmedia.gr/featured/th-galiatsatos-amesi-i-ebloki-tis-ch-a-stin-ypothesi-diachirisis-ton-aporrimmaton-sti-lefkimmi/>

[8]

<http://www.ert.gr/perifereiakoi-stathmoi/kerkira/synaylia-apo-to-pame-sti-leykimmi-me-porta-sti-chrysi-aygi/>

[9] <http://www.argrades.gr/2018/07/57.html>